

Небески човек – земаљски анђео

Човек је грешно биће, то га дефинише од пада, његова душа под притиском материјалног света себе каља. Онај који се не може одупрети свету, пада у амбис. Али више од греха, човека одређује љубав, човек је због љубави пао, а опет Христова љубав га спасе. Свети су они који, као што Исус налаже, воле људе, исто као што је Исус волео своје стадо. Па тако и Сава.

Поред просветитеља, дипломате, учитеља, свеца, он је пре свега био човек, човек пун љубави према родитељима, браћи, Србима, цркви и земљи. Рећи да је неко анђео на земљи можда превише одузима од човека. Нису људи толико рђави колико рђав човек мисли. Свеца управо то одваја од људи. Поред свих наших мана, он верује у нас, као што Бог верује у нас. Опет, човек је човек. Сви смо ми небески, и сви смо ми нарастали из земље. Тај Сава, млади Растко, који се бојао вукова, као многа деца, у народу је постао њихов пастир. Био је дете, мезимац родитеља и браће, није пао са неба, нити је као светац рођен, већ је то постао, себе изградио. Остао је човек, везан за земаљско, што је можда већа ознака анђела, који је себе везао за људе, како би њима помогао, уместо да вечно слави Бога, у пећини као самац. То је небеско, учити друге, ширити благостање, мирити браћу, мирити горде људе. Није Сава мит, нити књижевник, или само фреска, исто као што није био само мошти спаљене где сада стоји велелепни храм. Он је био од крви и меса, као Ви или ја. Био је срећан, смејао се, јахао је коње и поред тога што је био монах, уживао је у храни, сигурно и у некој чаши вина. Не чини светитеља потпуно непостојање греха, већ одупирање греху, самопобољшање. Да ли су анђели толико бољи од људи, ко је био први грешник ако не највећи од анђела? Ко су били највећи светитељи, ако не, у почетку, највећи грешници? Небески човек и земаљски анђео су много ближи него што нам се чини. То су два синонима који описују једну дубоку и чисту душу, која је у свима нама. Шта је анђео ако не лепота, рука божанства, чији је циљ да помогне људима да достигне људскост. Шта је људскост? Савршенство, лепота, љубав. Сви смо ми грешни и сви смо свети, у Његовом лику створени. То је лепота Светог Саве. Колико је нама близак, свако од нас може бити Сава, свако од нас може ићи Савиним коракком. Није он идеја, или дух или анђео, није само мотив или наша колективна замисао, нити једна идеологија.

Био је човек, син, брат, пријатељ, грљен и љубљен, лепог лика, постојао је стварно. Био је од крви и меса, као Ви и као ја, као Исус. Није чуда вршио, већ је радио оно што сваки човек може – УЧИО ЈЕ И ВОЛЕО.

Владимир Агатоновић IV/3

I НАГРАДА НА СВЕТОСАВСКОМ ТЕМАТУ